

**Муниципальное казенное общеобразовательное учреждение
«Средняя общеобразовательная школа №1»
с. п. В-Балкарья Черекского района КБР**

Творческий конкурс

"Санар кибик түйюлдю хакъынгы, Ёкюл болуп, жакълайса халкъынгы..."

Ананы бушуулу къадары...

Ананы бушуулу къадары...

Учащийся 9 класса
Ульбашев Тахир Юсупович
Руководитель: Атабиева Зайда Ахмедовна, учитель
балкарского языка и литературы

2016 г.

Ананы бушуулу къадары

*Малкъар халкъымы жигит жашлары
Къанлы къазаутха кетдиле.
Жарлы аналарын кюйсюзлюк ишиле
Кён жылланы тутмакъ эт диле.*

Уруш... Мындан ачы эм къыйын сёз болмаз адамны тилинде. Ёлюм, жарсыу, къыйынлыкъ келтирени бу сёз адамгъа. Мени халкъым да сынагъан эди ол къыйынлыкъланы. Баш иелерин, жашларын урушха ашырып, сакълай эдиле таулу тиширыула аланы хорлам bla къайтырларын. Ата журтларын жаудан сакълай, аланы кёплери уруш аулакълада жан берген эдиле. Ол адамгъа къыйыры чеги болмагъан жарсыу эди. Алай мени миллетим аны bla чекленип къалмады. Андан да уллу къыйынлыкъ-кёчгүңчүлүк - сынаргъа тюшдю. Ол адамны эсинден кетмезлик азап эди. Аны юсюнден аппамы эгечи Кизика бу жарсыулу хапарны айтханды. Ол гитчечик эди, алай, тамата эгечини бетинде кёз жилямукълары аны эсинден кетмейдиле. Тамата эгечи Люба уа нек жиляй болур эди? Аны жилятхан жарсытхан да анасыны бушуулу къадары эди.

*Жыр да жиляу да бирди, ах кюнюм,
Ичинде оту болгъаннга.
Жиляп, жарсыса, салкъын кёрюнеди,
Ах, жюргеги кюйюп баргъаннга.*

Бир кюнню ичинде туугъан жерлеринден тас болгъан, къартланы, сабийлени да къадар жюклерин боюнларына алгъан жарлы тиширыуну хапары былай эди.

- 8-чи мартны ачы эрттени келгенде, юйде атам Тамук, анам Айбат, кичи къарындашым Локъман bla мен болгъанбыз. – деп хапарлаучу эди Люба Кизикагъя. - Биз Уллу Малкъарны Къоспарты элинде жашай эдик. Мен юйюрде таматама. Ол кюнде къарындашым Муха bla эгечим Люся, тифден ауруп, больницада жата эдиле. Тамата къарындашым Далхат а

оналты жылында юй башдан кетип ёлген эди. Билмей тургъаныбызлай, жолгъа жыйышып башлагъанда, анам, не алгъанын да ангыламай, сабийлерине инжиле, хапчуклары да алып, бизни кесине къысып, жолгъа атланнган эдик. Ол заманда анамы бла атамы кёзлери къалай мудах болгъанлары эсимде къалгъанды. Зор бла, аскер кюч бла чыгъаргъан эдиле бизни жолгъа. Бизни кёчюрген солдатланы бетлери эсимден кетмейди. Суу тиlegenни аякълары бла ургъанларын да кёргенме... Къазахстаннга тюшебиз. Анда да, бир жерден бир жерге ата, кёп заманны тынчаймагъан эдик.

Бизни сау къалдыргъан, миллетибизни ёлюмден къутхаргъан таулу ана болгъанын энтта да къайтарып айтама. Мен анамы сабийлерине термилгенин бир заманда да унутмам. Муханы бла Люсаны ауругъанла бла бир эшелонда кёчюрген эдиле. Алтыжыллыкъ Муха бла бешжыллыкъ Люся не мадар эталлыкъ эдиле кеслерине? Къысха жууукъларыбыз Бёзюланы Сагъидни анасы бла эгечи экисин да къатларына къысаргъа кюрешген эдиле. Келтирип Къазахстаннга къуйгъанда, ачлыкъ кирип, ачдан ёлмесинле деп, Муханы бла Люсяны сабий юйге бередиле. Кёп заман да озмай, Талды-Кургандан бир къазакъ юйор Люсяны кеслерине аладыла. Къадарлары алай болур эди.

- «Сабий кёргенин унутмаз» деп бошдан айтыла болмаз. Мени анамы бетинден кёз жилямукъла бир заманда да кетмей эдиле. Ол Люся дегенлей жашаууну ол кесегин алай ашыргъанды. Аны бетини мудахлыгъы, сабийлерине термилиуюн суратынлай къалгъанды кёз алымда. – дейди Кизика. - Урушдан да, ёлюмден да жюrekни сарнатхан ачы иш бу эди: Люся кесини адамларын танымай, тилин билмей, ажашхан сабий къадарында жоюлады. Бу болум аны анасыны күнүн къарангы этген эди. Ол ахыр күнлериине дери аны атын айтханлай, аны кёрүрге излегенлей, термиле кетген эди.

«Муха уа сабий юйде бир-эки жыл тургъанды. Бёзюланы Шохайны жашы Магомет Алма-Ата шахарда кёп жерледе излеп, аны табып, бизге алыш келген эди», - деучюдюле. Эки жылны ичине ана тилин унутхан сабий юйге къайтханда, анасы сабийи сёлешген тилин, сабийи уа ана тилин ангыламай эдиле... Жашчыкъ, ол анасы болгъанын билмегенлей, анга: «Что она ко мне пристала?» деп соруучу эди. Эриулю түйюлмю эди ана бла баланы быллай къадары?

*Orta Азияда мени жилятдыла,
Кёрген кюнлерими тёлетип.
Ингирге дери жиляп жетеме,
Этек алымы кёл этип.*

Къалай алай болса да, кёчгүнчюлюк кесини къара кийимин анадан тешдирмегенди. Онбеш сабийден жаланда бешиси сау къалгъанды.

Жигер таулу ана, кёрген къыйынлыкъларына хорлатмай, къалгъан сабийлерин ачдан-жаланнгачдан ёлтюрмей, туугъан журтуна жыйышады. Биз, жаш тёлю, баш урабыз таулу аналаны аллында. Бир ананы да туугъан журтуна, сабийине термилиу жилямугъу акъмасын кёзюндөн.